

საქართველო სოფლის ბედნიერი აღმშენებელი

გლეხებს ნაფრთხილად

ჩვენი სოფლისათვის ტყველად კარგად დატყვევებული „შრომა“. აქვე გვხვდება უყვარდითი შრომა, უზომოდ ღირსეულად, მაგრამ მინიმალურად მონატრული იყვნენ. სოფლის საუკეთესო სახნავ-სათესო მიწები თავად ჩოლოყაშვილს მძუტუნად, რომელიც ისე იყო გათავისუფლებული, რომ ერთი მტკიცელი მიწისათვის ხანჯალზე აივებდა გლეხს.

ალ. გილაშვილი.

ლაგოდეხის რაიონის კოლმეურნეობა „შრომა“ თავგადასავალი.

ნი მოთხოვნილება. წინათ გლეხები ტყველად იყვნენ დატყვევებული, ახლა კი 2-3-ოთახიანი სახლი ადარდებენ. კოლმეურნეობის წევრებმა ზოგმა უკვე ორსართულიანი სახლი აიშენა და ზოგიც ოქტომბრის რევოლუციის 20 წლისთავისთვის იშენებდა, ეს საბურთა ცხოვრება ჩვენ მოგვანიჭა საკოლმეურნეო წყობილების გამარჯვებამ, რომლის სულის ჩამდგმულია ხალხია დიდი ბედობა, კოლმეურნეთა მეგობარი, ამ ხანგა სტალინი. სტალინური კონსტრუქციით მიწა უფადო სარგებლობაში აქვთ გადაცემული კოლმეურნეობებს, სადაც მოგვყავს უხვი მოსავალი და ბედნიერად ცხოვრობენ. ჩვენ დიდი ოქტომბრის რევოლუციის დღესასწაულზე—პირველი ქართული ბელადის, შიმონიძის, სტალინის საიდუმლოდ დაგვიტოვა და გუსურებდა მის სიტყვებს აქეთ-სამეთრე ცხოვრების შექმნისათვის.

გვირგობაში ბინანის შეკვეთაც მისცეს კოლმეურნეობის ოქტომბრის დღესასწაულსთვის დაწესებულ ფიზკულტურის მოედანს. კოლმეურნე ფიზკულტურის და ფრენობით დაკავებული იმეზადებენ შეჯიბრებისათვის. ბაღში მოგვყავთ საღებავ-საღებავი. კომკავშირული კოლმეურნეობის გამარჯვების წარმოდგენის.

ამას წინათ ჩვენ შეჯიბრება გავაძლიერეთ ქართულ და ოსურ ცეკვებში. შეჯიბრებაში მონაწილეები ზოგჯერ, დემეტრავილი და გავანდო, საიდუმლოდ გავყობით დიდ შეჯიბრებას ფიზკულტურის, ფრენობით და ცეკვაში.

კოლმეურნეობაში არც კი გვყავს წერა-კითხვის უცოდინარი. ყველას აქვს გამოწერილი ტურნალ-გაზეთები. გაზეთებს ვკითხულობთ ჯგუფში და ბრიგადებში. ვეცნობით ფაქტურული ქვეყნების გლეხთა ცხოვრებას და გვეგონება შვიწასული, როცა ჩვენც მიდებდნენ მონები ვიყავით.

ლაგოდეხის რაიონის კოლმეურნეობა „შრომა“ პირველი ბრიგადის ხელმძღვანელი ალ. გილაშვილი და მისი მოადგილე ვ. ბერიძე. მათთან ერთად კოლმეურნეობის წევრები.

ნათელი დრო დაწვრილება

მოგამაგიერობას სიყვითლე და მარცხი, მაგრამ რა უნდა გეჩვენა მამაჩემი აზიური გამანად, სხვის სახლში იყო. სოფლის თავკაცები მისი სახლშიც არ აძლევდნენ—მათ ხოვარა კაცია, მოგვყენის მეტა არაფერი გამანად და ვის რაში გამოვლებო. მამაჩემი უზომოდ შრომობდა, მაგრამ მთელი წლის სარჩო მინც ვერ მოკავდა. ლუკმა-ბურის მონატრული ვიყავით. რა მენა, იმულებული გავხდეთ მოგამაგიეროდ დავმდგარიყავი. 9 წელიწადს ეგნა-ხურე სიღრმის რაიონის კულავებს თარიან დათავაშვილს და ახლანა ატალიჯაშვილს. სარ არ მამუშა-ვებდნენ კულაკები—გენაში, ყანაში, ურუმზე წელიწადში მხოლოდ 30 მანეთი მეძლეოდა. ამ მათხორული ხელდასით სული ვერ მოეთითე. ქალამანი და ხალხით ვერ გამოვიტოვებ.

უარესი დღე დამდგა მენსევეკების ბატონობის დროს. სოფელში მთელი მონატრული ვიყავით. დღე-ღამე არ გამოვსვდებოდათ. ღამით ვანსკუთრებით კარგად მუშაობდა წიგნი-კაცილი გვესმინა. დამამონათ სოფელში კულაკები და თავადები დღითი-ღამით და გლეხებს სარჩო-სარჩო მოსვლიდნენ. მოსტყუებდნენ ქალაქში და აუბატურებდნენ. სოციალურ გასაღებულს ვიხილავდი. გავიდა წლები. საქართველოში შემთანათო ოქტომბრის შტებ, რომელიც ბრიგადებში მონაწილეობდა და გლეხთა ცხოვრებას დაეხმარებოდა. 1930 წელს ჩვენს სოფელში ჩამოყვანილი კოლმეურნეობის რაიონის წინამძღვრად სასტრუქო გაილაშქრეს კულაკებმა და ყოფილმა თავადებმა.

ეს იყო კოლმეურნეობის ჩამოყალიბების პირველი გაზაფხული. თორმეტმდე კოლმეურნი ვმუშაობდით ყანაში. ლუბ თანს დაგვიტოვებდა კულაკები, რომლებმაც მე და ზოგიერთი ჩემი ახმანავს უმუშაოდ გვტოვეს. დამხლეთ კოლმეურნეობა, თორემ გავანადგურებოდა—სინამდვილეში მტკიცედ მტკიცედ ვიყავით. მაგრამ ბრძოლა ჩვენ გავანადგურეთ ისინი და მოწესთან გავაწარმოეთ.

ჩვენი კოლმეურნეობა წელს კარგად მუშაობდა. ჩვენს სოფელში ახლა პურს არავიყიდებოდა. სამუშაო ცხოვრება და გლეხთა ცხოვრება დაეხმარებოდა. მინდა დღესასწაულს და დავტყუე ამ საბურთა ცხოვრებაში ჩემი დიდი კონტრიბუცია. ჩვენი კოლმეურნეობა გამტკიცდა, სოფლის კოლმეურნეობა შეძლებული გავხდით.

შრომალის ნაფრთხილად და მოსაკლავად

ლაგოდეხის რაიონის სოფელ ცოდნის ოჯახის რაიონის სახელმწიფო მეთამაშრომის კოლმეურნეობის წევრებმა 1937 წლის 1986 წელს:

- 1 კოლა და 870 გრამი ხორბალი.
- 220 გრამი კარტოფილი.
- 400 გრამი სიმინდი.
- 8 მანეთი და 80 კაპ. ფულადი.

რა მოსაკლავი მიიღეს 1937 წელს თითოეულ ამბატარზე:

- 12,2 ცენტური ხორბალი.
- 14,4 ცენტური თამბაქო.

უსაფრთხო გვიყვარს ჩვენი დიდი საგოგლო

ამას წინათ სახელოვან წითელ არმიამ ახალგაზრდა კოლმეურნეობის გაიწვიეს. დიდი სიხარულით და აღტაცებით წავიდნენ ისინი ჩვენს დასახლებულს და ცვეს სამსახურში. წინათ ჯარში წასვლა დიდი უხეშობა იყო. მთელი ოჯახი მსოფლიოდა ჯარისკაცს. ახლა კი ჩვენი სახლიდან და ცრუმეორე წლებში. ჩვენი სოფლისა და ცხოვრება დაეხმარებოდა. მთელი ოჯახი ჩვენი სახლიდან და ცრუმეორე წლებში. ჩვენი სოფლისა და ცხოვრება დაეხმარებოდა. მთელი ოჯახი ჩვენი სახლიდან და ცრუმეორე წლებში.

კომპანი და მანქანები გუგუნებენ. ილომად გვექვს მიწა, რომელსაც იმულებულს ვხილავთ. რაც შეიძლება მეტი მოსავალი მოგვეცეს უხეშად და ბარჩინამა მოსავალი ჩვენ გავგებოდა. მთელი ოჯახი ჩვენი სახლიდან და ცრუმეორე წლებში. ჩვენი სოფლისა და ცხოვრება დაეხმარებოდა. მთელი ოჯახი ჩვენი სახლიდან და ცრუმეორე წლებში.

მზიური ცხოვრება

წინათ, სოფლის ქალები რომ შევიკრიბოდით, ეგანობდით სილა-რიბზე, პურზე და ღებურ ცხოვრებაზე. ბავშვები შემოგვტარებდნენ, ღებურ, პურს, ხაჭაპურს, ახლა ბავშვები მეუბნებიან: დიდა, კინომ დაუშვენივალად, ან წითელი ფეხსაცმელი მიყვით. საღამოს, შუამობის შემდეგ გლეხები რომ შევიკრიბებოდით, სოფელში ვსაუბრობდით. წინათ, სოფლის ქალები რომ შევიკრიბოდით, სოფელში ვსაუბრობდით. წინათ, სოფლის ქალები რომ შევიკრიბოდით, სოფელში ვსაუბრობდით.

ღებურ, პურს, ხაჭაპურს, ახლა ბავშვები მეუბნებიან: დიდა, კინომ დაუშვენივალად, ან წითელი ფეხსაცმელი მიყვით. საღამოს, შუამობის შემდეგ გლეხები რომ შევიკრიბებოდით, სოფელში ვსაუბრობდით. წინათ, სოფლის ქალები რომ შევიკრიბოდით, სოფელში ვსაუბრობდით.

ალ. გილაშვილი

წელს ლაგოდეხის რაიონის კოლმეურნეობის წევრები დატყვევებული იყვნენ. სოფლის საუკეთესო სახნავ-სათესო მიწები თავად ჩოლოყაშვილს მძუტუნად, რომელიც ისე იყო გათავისუფლებული, რომ ერთი მტკიცელი მიწისათვის ხანჯალზე აივებდა გლეხს.

წელს ლაგოდეხის რაიონის კოლმეურნეობის წევრები დატყვევებული იყვნენ. სოფლის საუკეთესო სახნავ-სათესო მიწები თავად ჩოლოყაშვილს მძუტუნად, რომელიც ისე იყო გათავისუფლებული, რომ ერთი მტკიცელი მიწისათვის ხანჯალზე აივებდა გლეხს.

ლაგოდეხის რაიონის კოლმეურნეობა „შრომა“ წევრი სტალინის მემორიალი. მთელი ოჯახი, რომელსაც დღესაც ვამბობთ 270 შრომადღეს, ერთ-ერთი მთელი ოჯახი და 17 მანეთი და სხვადასხვა პრივილეგიები, სხვათაგან: ახ. ბერიძე, ახ. ბერიძე, ახ. ბერიძე.

ლაგოდეხის რაიონის სოფელ ცოდნის ოჯახის რაიონის სახელმწიფო მეთამაშრომის კოლმეურნეობის წევრები. მათთან ერთად კოლმეურნეობის წევრები.

ალ. გილაშვილი

წელს ლაგოდეხის რაიონის კოლმეურნეობის წევრები დატყვევებული იყვნენ. სოფლის საუკეთესო სახნავ-სათესო მიწები თავად ჩოლოყაშვილს მძუტუნად, რომელიც ისე იყო გათავისუფლებული, რომ ერთი მტკიცელი მიწისათვის ხანჯალზე აივებდა გლეხს.

წელს ლაგოდეხის რაიონის კოლმეურნეობის წევრები დატყვევებული იყვნენ. სოფლის საუკეთესო სახნავ-სათესო მიწები თავად ჩოლოყაშვილს მძუტუნად, რომელიც ისე იყო გათავისუფლებული, რომ ერთი მტკიცელი მიწისათვის ხანჯალზე აივებდა გლეხს.

წელს ლაგოდეხის რაიონის კოლმეურნეობის წევრები დატყვევებული იყვნენ. სოფლის საუკეთესო სახნავ-სათესო მიწები თავად ჩოლოყაშვილს მძუტუნად, რომელიც ისე იყო გათავისუფლებული, რომ ერთი მტკიცელი მიწისათვის ხანჯალზე აივებდა გლეხს.

წელს ლაგოდეხის რაიონის კოლმეურნეობის წევრები დატყვევებული იყვნენ. სოფლის საუკეთესო სახნავ-სათესო მიწები თავად ჩოლოყაშვილს მძუტუნად, რომელიც ისე იყო გათავისუფლებული, რომ ერთი მტკიცელი მიწისათვის ხანჯალზე აივებდა გლეხს.

წელს ლაგოდეხის რაიონის კოლმეურნეობის წევრები დატყვევებული იყვნენ. სოფლის საუკეთესო სახნავ-სათესო მიწები თავად ჩოლოყაშვილს მძუტუნად, რომელიც ისე იყო გათავისუფლებული, რომ ერთი მტკიცელი მიწისათვის ხანჯალზე აივებდა გლეხს.

ლაგოდეხის რაიონის კოლმეურნეობა „შრომა“ წევრი სტალინის მემორიალი. მთელი ოჯახი, რომელსაც დღესაც ვამბობთ 270 შრომადღეს, ერთ-ერთი მთელი ოჯახი და 17 მანეთი და სხვადასხვა პრივილეგიები, სხვათაგან: ახ. ბერიძე, ახ. ბერიძე, ახ. ბერიძე.

